

Ο μητροπολίτης Βουδαπέστης Ιλαρίωνας συμμετείχε στην πανηγυρική αγιοκατάταξη του Αγίου Ειρηναίου Μπάτσκας και των Μαρτύρων της Μπάτσκας

Στις 2 Οκτωβρίου 2022 στην πόλη Νόβι Σαντ κατά τη Θεία Λειτουργία, της οποίας προέστη ο Αγιώτατος Πατριάρχης Σερβίας Πορφύριος, πραγματοποιήθηκε η επίσημη αγιοκατάταξη του Αγίου Ειρηναίου, επισκόπου Μπάτσκας, ομολογητή της πίστεως, και των Αγίων Μαρτύρων της Μπάτσκας.

Επίσης συλλειτουργήσαν ο μητροπολίτης Αρκαδίας Βασίλειος (Πατριαρχείο Αντιοχείας), ο μητροπολίτης Βουδαπέστης και Ουγγαρίας Ιλαρίωνας (Πατριαρχείο Μόσχας), ο μητροπολίτης Κερκύρας, Παξών και Διαποντίων Νήσων Νεκτάριος (Εκκλησία της Ελλάδος), ο αρχιεπίσκοπος Μιχαλουπόλεως και Κοσίτσης Γεώργιος (Ορθόδοξη Εκκλησία Τσεχίας και Σλοβακίας), οι μητροπολίτες Πρεσπών και Πελαγονίας Πέτρος και Ντεμπάρ και Κιτσέφ Τιμόθεος (Μακεδονική Ορθόδοξη Εκκλησία), ο αρχιεπίσκοπος Αχρίδος Ιωάννης, ο επίσκοπος Μπάτσκας Ειρηναίος,

πλειάδα ιεραρχών της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Σερβίας.

Κατά την μικρά είσοδο ο επίσκοπος Δαλματίας Νικόδημος ανέγνωσε την απόφαση της Ιεράς Συνόδου της Ιεραρχίας της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Σερβίας περί αγιοκατατάξεως των Αγίων Μαρτύρων της Μπάτσκας και του επισκόπου Μπάτσκας Ειρηναίου Τσίριτς. Στη συνέχεια, φαλλομένου του απολυτικίου των Αγίων Μαρτύρων Μπάτσκας, ο Πατριάρχης Πορφύριος ευλόγησε σταυροειδώς τον κόσμο με την τιμία εικόνα τους, ενώ ο επίσκοπος Μπάτσκας Ειρηναίος Μπούλοβιτς ευλόγησε με την τιμία εικόνα του προκατόχου του στον επισκοπικό θρόνο Αγίου Ειρηναίου Τσίριτς.

Μετά την ανάγνωση της ευαγγελικής περικοπής ο Αγιώτατος Πατριάρχης Πορφύριος κήρυξε τον θείο λόγο, αναφερόμενος στον αγώνα ζωής του Αγίου Ειρηναίου και των Αγίων Μαρτύρων Μπάτσκας και καταθέτοντας τις προσωπικές του αναμνήσεις για τη γενέτειρά του: «Ο ίδιος μεγάλωσα στο Τσουρούγκ, όπου το 1941-1942 μαρτύρησαν για την πίστη τους οι μάρτυρες του λαού μας. Σε εκείνα τα μέρη τα πάντα έχουν σφραγιστεί από εκείνους, από τα βάσανά τους, αλλά και από τη νίκη τους, διότι εκείνη η ταλαιπωρία και ο σταυρός τους ήταν Σταυρός του Χριστού. Ποτέ δεν πρόκειται να λησμονήσω τις διηγήσεις από το Τσουρούγκ, όταν οι γηραιότεροι μού αφηγούνταν πως μετά τα βασανιστήρια εις βάρος τους, άνθρωποι, που ρίχνονταν ημιθανείς κάτω από τον πάγο του ποταμού Τίσα, έρχονταν γονατιστοί στον ιερό ναό για να παρακολουθήσουν τη Θεία Λειτουργία, ενώ το χιόνι έφτανε πάνω από τη μέση. Το Τσουρούγκ και σήμερα δεν είναι μια μικρή πολίχνη, αλλά τότε ήταν ακόμη μεγαλύτερη, με περίπου δώδεκα χιλιάδες πληθυσμό. Το ένα τέταρτο των κατοίκων του εξοντώθηκε. Την ίδια στιγμή εκείνοι, που έχασαν κάποιο δικό τους – τούτο δεν θα το καταλάβουν όσοι δεν είναι του Χριστού – ουδέποτε άκουσα να διατυπώνουν έστω και μία λέξη μίσους εναντίον όσων διέπραξαν αυτό το κακό. Αναρίθμητες φορές επισκεπτόμενος γιαγιάδες, που έμειναν μονάχες άκουγα: «Υιέ μου, ας ελεήσει αυτούς ο Θεός». Αδελφοί και αδελφές, μήπως αυτή δεν είναι η Εκκλησία του Χριστού;».

Μετά τη λήξη της Θείας Μυσταγωγίας τους παρισταμένους προσφώνησε ο επίσκοπος Μπάτσκας Ειρηναίος, ο οποίος ευχαρίστησε θερμώς τους φιλοξενούμενους από τις κατά τόπους Ορθόδοξες Εκκλησίες, οι οποίοι έλαβαν μέρος στις πανηγυρικές εκδηλώσεις και εξέφρασε τη χαρά για την πανορθόδοξη αναγνώριση της Μακεδονικής Ορθοδόξου Εκκλησίας, που έλαβε χώρα πρόσφατα και τη συμμετοχή των ιεραρχών αυτής στους εορτασμούς.

Ο Άγιος Ειρηναίος (κ.κ. Ιβάν Τσίριτς) γεννήθηκε την 1^η Μαΐου 1884 στο Σρέμσκι Κάρλοβτσι. Το 1906 αποφοίτησε από τη Θεολογική Ακαδημία Μόσχας με τον τίτλο του μαγίστρου Θεολογίας. Στη συνέχεια υποστήριξε στη Φιλοσοφική Σχολή της Βιέννης τη διδακτορική διατριβή του στις σημιτικές σπουδές. Στις αρχές του 1908 εκάρη μοναχός στην μονή Χόποβο, χειροτονήθηκε διάκονος και μετέπειτα προήχθη σε πρωτοδιάκονο και αρχιδιάκονο. Στις 5 Ιουνίου 1919 εξελέγη από την Ιερά Σύνοδο της Ιεραρχίας της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Σερβίας επίσκοπος Τιμόκ.

Αμέσως μετά χειροτονήθηκε ιερέας, προήχθη σε αρχιμανδρίτη και στις 15 Ιουνίου χειροτονήθηκε επίσκοπος στον καθολικό ιερό ναό Βελιγραδίου από τον μητροπολίτη Σερβίας Δημήτριο Πάβλοβιτς και πλειάδα άλλων ιεραρχών.

Στο τέλος του 1921 μετατέθηκε στην εκκλησιαστική επαρχία Μπάτσκας. Το 1927 με εντολή της Σερβικής Εκκλησίας υπηρέτησε στις ορθόδοξες ενορίες της Ρωσίας των Καρπαθίων. Συμμετείχε ενεργά στην οικουμενική κίνηση. Μελέτησε την ορθόδοξη σερβική, τη βυζαντινή, τη ρωσική και τη ρουμανική ψαλμωδία. Ασχολήθηκε με μεταφράσεις από τα αρχαία εβραϊκά, λατινικά, ελληνικά, γαλλικά, ρωσικά, γερμανικά και ουγγρικά. Μετέφρασε κείμενα της Παλαιάς Διαθήκης και συνέταξε τα σχετικά υπομνήματα. Από τους πρώτους στη Σερβία άρχισε να μελετά επιστημονικά την Παλαιά Διαθήκη. Τα έργα του κατέχουν σπουδαία θέση στη σερβική θεολογική επιστήμη.

Μετά την κατάληψη της εκκλησιαστικής επαρχίας Μπάτσκας από την Ουγγαρία στις 8 Ιουλίου 1941 αναδείχθηκε μέλος του άνω σώματος της Βουλής της Ουγγαρίας. Στα χρόνια του πολέμου ίδρυσε το επαρχιακό εκκλησιαστικό νοσοκομείο. Με τη μεσολάβησή του 2800 παιδιά και 189 μητέρες με νήπια από το Νόβι Σαντ αποφυλακίσθηκαν από το ουγγρικό στρατόπεδο πλησίον της πόλεως Σαρβάρ. Μετά τη λήξη του πολέμου επί 17 μήνες τελούσε υπό κατ' οίκον περιορισμό ως κατηγορούμενος για «αδράνεια στην προστασία των Σέρβων». Την εορτή της Μεταμορφώσεως του Χριστού το 1946 ξυλοκοπήθηκε άγρια από τους κομμουνιστές. Πέθανε στις 5 Απριλίου 1955 στην πόλη Νόβι Σαντ και ενταφιάσθηκε στην κρύπτη του ιερού καθεδρικού ναού του Μεγαλομάρτυρος Γεωργίου του Τροπαιοφόρου.

Οι Άγιοι Μάρτυρες Μπάτσκας είναι κληρικοί και λαϊκοί της εκκλησιαστικής επαρχίας Μπάτσκας, οι οποίοι μαρτύρησαν υπέρ της πίστεως το 1941-1942.

Χρησιμοποιήθηκε υλικό του Γραφείου Τύπου

της εκκλησιαστικής επαρχίας Βουδαπέστης και Ουγγαρίας,

του Γραφείου Τύπου της εκκλησιαστικής επαρχίας Μπάτσκας

της Ορθοδόξου Εκκλησίας της Σερβίας και της «Ορθόδοξης εγκυκλοπαίδειας»